

BIBLIOTHEQUE DE L'UNIVERSITE

FACULTÉ
DE
THÉOLOGIE
DE PARIS
THÈSES

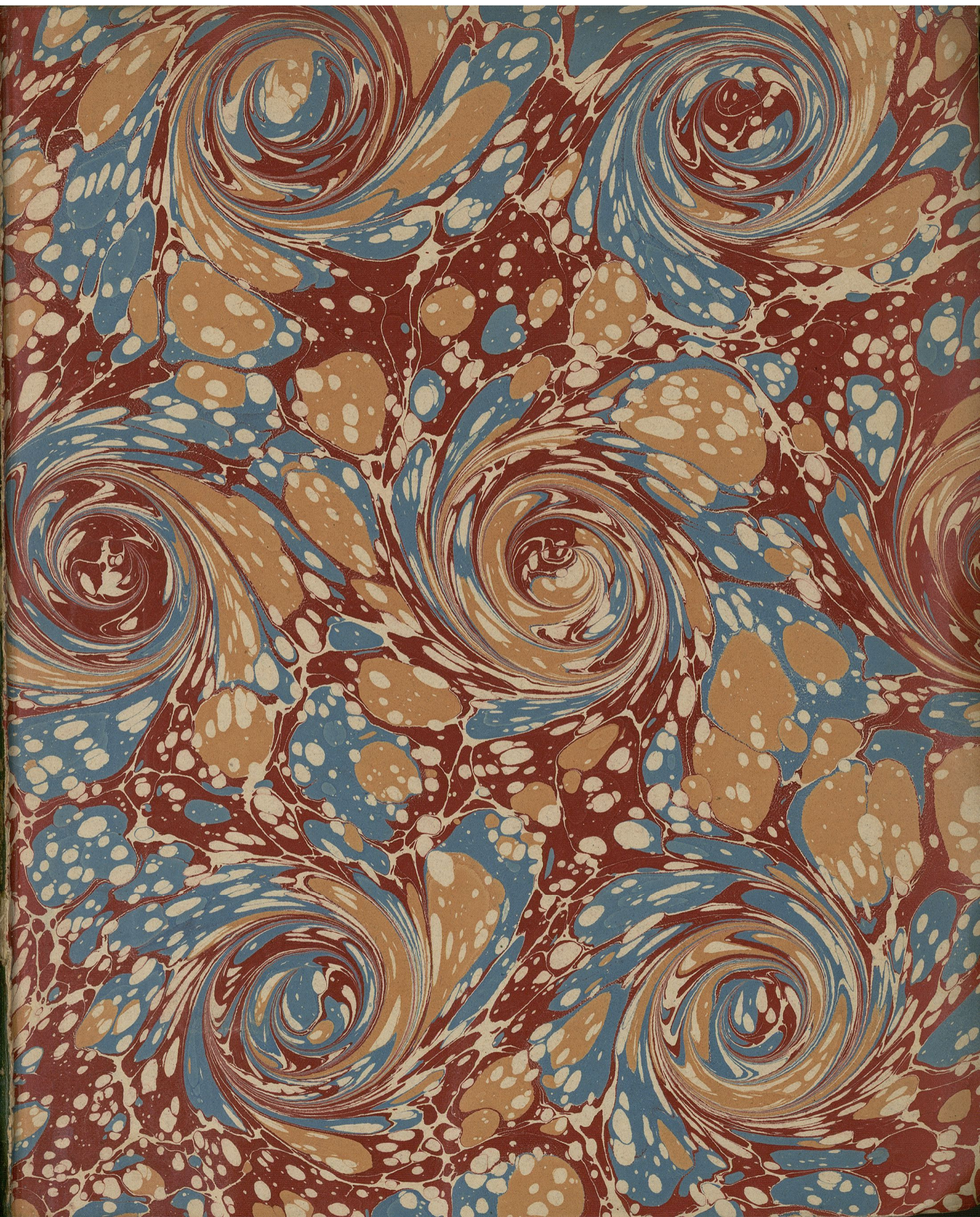
BIBL.
DE
L'UNIVERSITÉ
M.S.
692

The image shows the front cover of a book. The cover is decorated with a traditional marbled paper pattern. This pattern consists of large, swirling, cell-like shapes in shades of deep red, blue, and tan, set against a cream-colored background. The swirls are intricate and organic, typical of hand-marbled paper. In the upper right quadrant, there is a small, white, oval-shaped library label. The label contains the text 'BIBL. DE L'UNIVERSITÉ' in a small, sans-serif font, followed by 'MS.' in a larger, bold, sans-serif font, and the number '692' at the bottom in a large, bold, sans-serif font. The overall appearance is that of an old, well-preserved library volume.

BIBL.
DE
L'UNIVERSITÉ
MS.
692

Volume de 409 feuillets
(moins 28, 26 et 346)
20 Juin 1912

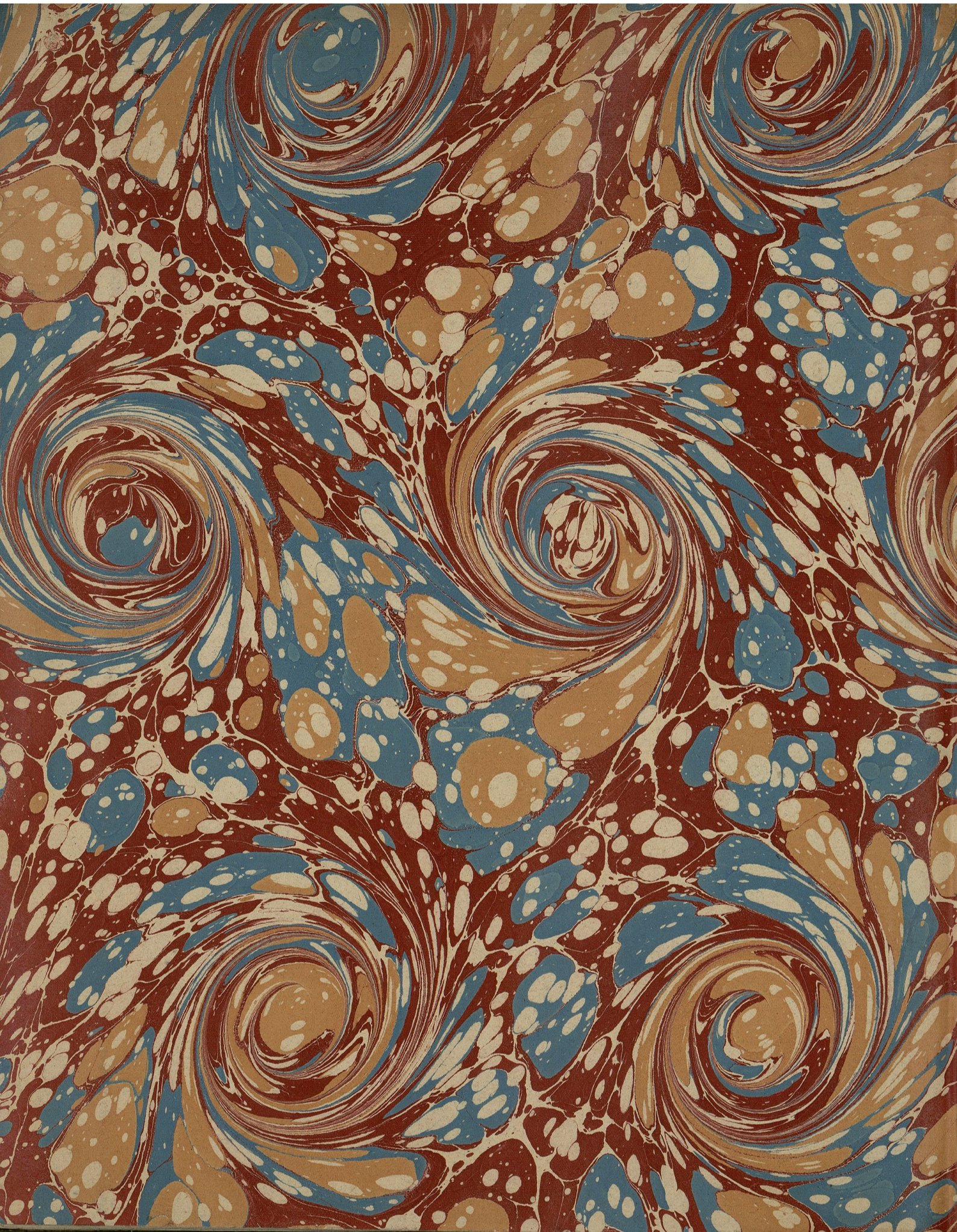

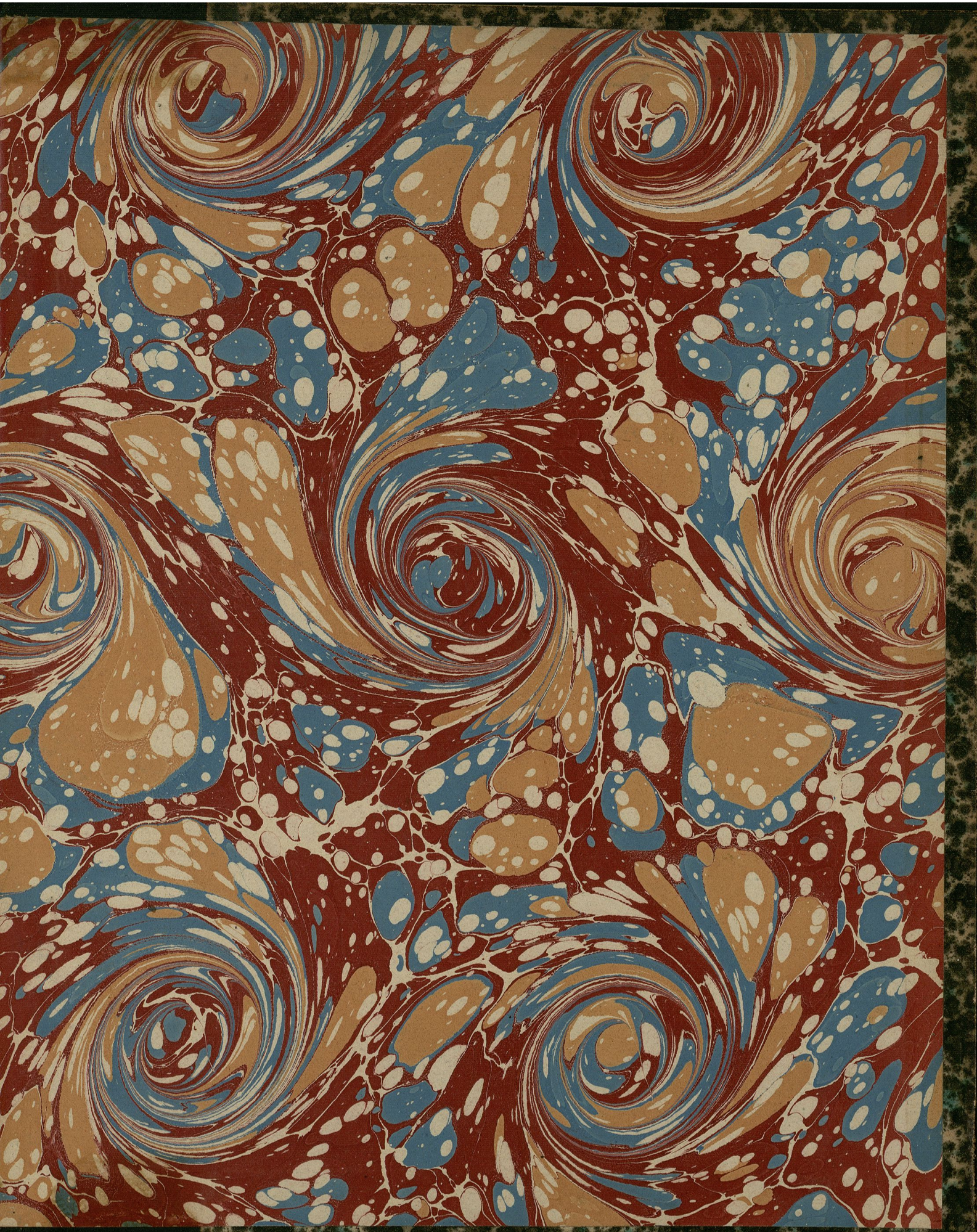

Theses

De Primitiva humanae natu-
rae elevatione, et de lapsu hu-
manae naturalis, quas in Aca-
demia Parisiensi propugna-
bit, Franciscus Angelus
Nowinski Die 3ta
Novembris 1862 an.

Pour les Examens de
la licence. —

No 2

Letter

The Committee of the
Board of Directors of the
Bank of the United States
to the President of the
United States
Washington
D.C.
January 1st 1800

Theses

195

De Primitiva humanae naturae elevatione (+)

1. Dogma catholicum est primum hominem in sanctitate et iustitia constitutum fuisse: simul etiam ut theologie certum haberi potest in ipso creationis instanti Deum fuisse humanae naturae conditorem simulque gratiae largitorem. —

2. Nos cum iustitia et sanctitate ex Dei ordinatione intime conjuncta erant in Adam eximia tum animae tum corporis Dni, integritas perfectissima et immortalitas. —

3. In statu originalis iustitiae constitutus est Adam non solum ut erat singularis persona sed potius prout erat protoparans seu principium naturae, quae tota in eo et per eam Divino Decreto elevata est et cum iis Legis, praecepti conditione servata, propaganda fuisset, atque Deo ex naturae et gratiae Donis unus coequet ordo elevatae naturae. —

H.
P

(+) Casiri Quis homo? seu controversia De statu naturae
pursae App ad lib. II. Originis sex. Dist. 1. Naturae D. l. 1. l. 1. l. 1.
Status primi hominis supernaturalis et intellectus. —

4. Bajani et Janseniani praepositoras tra-
dunt normas quibus naturale a supernaturali di-
scernatur et quaestionem realem cum verbali com-
miscent. —

5. Duplex Distingui Debet pro Duplici Ordine
finalis in Dei cognitione beatitudo hominis, at
tota naturalis est; altera, visio scilicet quam
theologi beatificam dicunt, est supernaturalis, et
Dei quidem ordinatione naturae debita, at
per se indebita in sortiri etiam naturae in qua
nulla est ejus visionis exigentia sed passiva
tantum capacitas et obedientialis ut ajunt po-
tentia; atque Deo non modo supra naturae
vires ejus est assecutus. Sed gratuita est ip-
sa etiam ad eam Destinatio: neque vero Jan-
senio favent scholastici Cum doceant homi-
nem Dei visionem ut finem naturaliter
apprehendere. —

6. Simili ratione Duplex Distingui Debet
Dei Dillectio, quae vero dicitur Theologica Dei
Dillectio et charitas ac gratia sanctificans per
se supernaturalis est et gratuita atque ab in-
sorti natura abesse potuisset quin Deo esset
mala. —

13

7. Indebita etiam fuerunt dona sanctificanti gratiae originaliter adnexa quae per se prae naturalia Dni. prae sunt, immunitas potissimum a concupiscentia, a doloris lege et a morte, adeo ut sine hisce donis homo condi potuisset, is brevi probationis tempore obnoxius defectibus qui naturales sunt, licet mors, dolor, concupiscentia contra naturam esse aliquo sensu dicantur.

8. Gratuitis donis accenseri debet scientiae quoque infusio, et primitiva revelatio; neque vero naturalem quandam revelationem ac fidem cum quibusdam catholicis philosophis necessariam censemus ad philosophicam questionem solvendam De origine expeditae in actum rationis et loquelae.

9. Status purae naturae, non quidem sensu rationalistico, sed sensu in catholicis scholis recepto, possibilis dicendus est non solum absoluta sed ordinata etiam potentia ac porro salva decantia quam vocant Creatoris.

10. Inter Catholicos universa Thomae
Abberia

(*) S. Thomas. In 11 Dist. XXXI q. 1 ad. 2. ad 3. - a. a. Disp. De Malo qu. 8
 a. 5 - 1. l. q. 85. a. 6.

theoria De homine paradisiaco a catholica Doctrina aberrat, atque partim in Paganas recidit, partim in rationalisticas Doctrinas. —

De Lapsu Humanae naturae (+)

11. Multiplices oppositque De presenti statu humanae naturae, hinc Pelagianorum Scitiorum et Rationalistarum, inde Novatorum saec. XVI, Jansenistarum aliorumque qui ad eos plus minusve accesserunt, communem habent originem in praepostera Idea status primitivi atque originalis iustitiae. —

12. Non mythica sed historica est narratio Gen. III, itaque iuxta traditionalem sensum in protoparentum lapsu humanae naturae lapsus exhibetur per illud ineffabiliter grave peccatum quod originans vocare potest quo protoparentis persona totam vitiauit naturam. —

13. Sacrae Litterae, potissimum Rom. V, aperte docent non solum mortem et poenas corporis, sed et peccatum quod mors est animae, non imitatione sed propagatione in omne genus humanum transfundi. — 14.

14.

(+) J. Thomas, Op. p. 90. — 102 — L. 2. p. 81. — 85 — L. 2. p. 103. — 105 — De Orig. Op. p. 11. — Conf. Theol. v. 18. — 100 — De Rubens De peccato originali. — Deinde natura ac felicitas et poena, Deque multiplici statu hominis innoxius lapsus reparaturque, ad De potestati purae naturae statum. —

14. Peccati originalis propagationem perpetua et constantis Docet; etiam ante exortam haeresim Pelagianam, Ecclesiae occidentalis et orientalis Prædilio, tum explicita prædicatione tum praxi baptizandi infantes in remissionem peccatorum. —

15. Falsum est S. Ioannem Chrisostomum propagationem peccati originalis intellexisse improprie tantum & metonymice De peccati poena, potissimum De corporis morte. —

16. Peccati originalis propagatio argumentis etiam Theologicis ex fidei analogia, humanae naturae primitiva elevatione supposita, Demonstratur et probabilibus ex ratione ipsa argumentis suaderetur (+): huiusmodi sunt partim Demonstrativa, partim suasiva ~~et~~ argumenta, quae ex concupiscentia, et morte ex huius vitae acuminis, ex statu infantium tum in ~~hac~~ hac tum in altera vita Augustinus Deducit: et horum argumentorum vim et naturam post Flacel nonnulli perverterunt.

17. Doctrina De Originali iustitia intel-
ligentiam

J. Thomas. c. Gen. N. III. c. 50. 54. 57. — (4)

821
ligentiam aperit Dogmatis De peccato originali,
quod generationem consistit in privatione origina-
lis iustitiae ex Adae inobedientia, formaliter in
gratiae sanctificantis privatione quae secum fert
inferiorum animae virium totiusque naturae in-
ordinationem ex Dissolutione illius harmoniae in
qua consistebat ratio originalis iustitiae. —

18. Eadem gratiae sanctificantis privatio qua-
tenus aversionem Picit Dei ab aversa na-
tura habet etiam rationem poenae; ut simul
habet rationem habitualis culpa prout est a-
versio naturae a Deo seu permanens ex actu
transcunte Destitutio Orbitae ordinationis volun-
tatis ad Deum per charitatem. —

19. Ad averseam propriamque intelligan-
dam rationem peccati quod origine unum est
et omnibus inest unicuique proprium propaga-
tione transfusum necessaria est relatio ad libe-
ram voluntatem et actum capitis seu prin-
cipii naturae; ~~ex qua relatione ad~~ scilicet
Adae, qui est auctor peccati naturae; ex qua re-
latione ad liberam Adae voluntatem refellitur
heresis quae verum esse docet peccatum licet omni-
no necessarium. —

20 Ut necessaria ita etiam sufficiens haberi
 debet ad culpae rationem ea relatio ad Aiae vo-
 luntatem: hinc refellitur ea catholicorum quo-
 rundam sententia quae peccatum, ut vere ~~pe~~
 peccatum sit, formaliter statuendum esse do-
 cet in ipsa actuali Aiae voluntate et in-
 obedientia singulis imputata vel quae fir-
 git in Aiae voluntate ipsas etiam singulo-
 rum voluntates includi Divinus quidam pa-
 cto debuisse. —

21. Peccatum naturae inductum per
 voluntatem principii naturae traduci
 recte intelligitur per ipsum actum na-
 turae jam lapsae, scilicet per generatio-
 nem concupiscentiae obnoxiam quae Aiae
 posteris per ipsum cum concipiuntur pro-
 priam injustitiam contrahunt, adeo ut
 quemadmodum originalis justitia per ge-
 nerationem peccatum propagetur ex ip-
 so quod ex semine Aiae natura culpabi-
 liter spoliata traducitur. —

22. Quum generatio non ad solum cor-
 pus sed ad hominem terminetur, pecca-
 tum traduci intelligitur licet anima
 non traducatur, simul etiam intelli-
 gi-
 tur
 3

tu nullo modo peccati auctorem Deum esse qui animam creando corpori infundit. —

23. Quum generatio a Christianis etiam parentibus fiat quatenus geniti sunt ab Adam, non autem quatenus regeniti sunt in Christo, peccatum a Christianis etiam parentibus traducitur: parique ratione nobis non profuit Ade penitentia et gratia quam Deus habuit ut singularis persona, non autem ut principium naturae, quum reparatae naturae principium sit novus Adam Christus in quo et ipse Adam est regentus. —

24. Ad intelligendam scholasticorum Doctrinam de peccati propagatione Duplex cum iis processus peccati ex carne ad animam in generatione activa et ex anima ad carnem in passiva generatione Distingui Debet: qua facta Distinctione conciliantur et explicantur eae Dictiones formulae, concupiscentiam esse causam instrumentalem, quasi materiam seu materialiam causam peccati, simulque esse peccati effectum et poenam. —

25. Concupiscentia licet peccatum dicatur quia a peccato est et ad peccatum inclinatur non habet tamen rationem originalis peccati neque

191

neque sensu Novatorum neque Sausenii,
neque etiam sensu Hermesii aliorumque
recentiorum. —

26. Vulnera quae dicuntur naturae, utpro-
pter contraria naturali ordinationi ad virtu-
tem, ignorantia scilicet, ad malum promi-
tas, carnis concupiscentia et infirmitas, intol-
ligi debent in natura lapsa non quidem per
adjectam formam inclinantem ad malum sed
per remotionem prohibentis, scilicet originalis
justitiae. —

27. Naturae vero vulnera peccatis potissi-
mum actualibus homo lapsus aurit ac por-
ro augeat: at quod nonnulli Theologi con-
cedunt, physico-morales naturae defectus per
se intensiori gradu esse in lapsa natura, nisi
in praeribus adiunctis, ut fieri debet, status
cum statu comparatur nullo argumento de-
monstratur. —

28. Status naturae lapsae licet per se materia-
liter non differat, formatiter tamen a statu
possibili purae naturae maxime differt ratio-
ne tum poenae tum potissimum culphae: hoc
certe sensu iure dicitur imminutum bonum
naturae seu naturae aptitudo ad gratiam qua-
tenus

Item natura lapsa et spoliata ex more digna fa-
cta est indigna gratuita. Bonis quae non modo
non debet habere sed ob peccati obstaculum debet
non habere: hinc etiam possibile purae naturae
status jure dicitur ordo, at status lapsae naturae
non ordo est sed inordinatio, et primitivae Deae
atque unius illius ordinis quem Deus constituit,
elevatae scilicet naturae, Deo invisa corruptio
et perversio. —

29. Triplex in lapsa natura sub regno
peccati Diaboli ac mortis inducitur captivi-
tas et servitus, a qua solum per novum
Adam humana natura liberatur (+)

30. Quod ad libertatem attinet prout est ani-
mae facultas, Dogma est catholicum ad morem
Primum, aut Primum in statu naturae lapsae
non sufficere libertatem a coactione sed requiri
libertatem a necessitate (+). —

31. Comparatione concrete facta libertatis an-
te et post lapsum, atque ratione habita po-
tissimum concupiscentiae, contrariis inter se
erroribus unam opponimus catholicam verita-
tem, in lapsa scilicet natura liberum arbitrium
viribus attenuatum et inclinatum esse at
minime extinctum. —

(H) J. Thomas. 3. p. 9. 149. (+) Deum. De arbitrio liberato.
Hic. ad tract. De Deo. —

200

32 Augustini Doctrina De peccato originali quae
Pelagianam haeresim funditus erellit, a Lanse-
nis ad suam haeresim fulciendam De peccati
natura et effectibus fide pervertitur. —

33 Ea praestituta, Quibus Augustino Anselmo
et Thoma, totius Dogmatis intelligentia De lapsa
natura refelluntur etiam tum obsoletae quae-
dam tunc recentiores quorundam opiniones qui
vel humanae naturae corruptionem ita exag-
gerant ut jure ac conaturatum asserant pec-
catum, vel ita extenuant ut semipelagianae
ac rationalistice lapsum naturae verbo admittunt
ac regunt. —

34 Ea eadem Dogmatis intelligentia praecuppan-
tur etiam pleraque incredulorum objectiones,
scilicet permissionem lapsus protoparantis
humanaeque naturae cum divinis attributis
pugnare, fidemque De lapsa natura sub
aspectu Dogmatico absurdam esse, morali
sub aspectu etiam noxiam non vero af-
firmamus hanc fidem quantum fieri po-
test probe intellectam Christiano philosopho
penitiorum et maxime practicam ingere-
re ideam tum Divinae providentiae tum
humanae naturae, tum Denique peccati, gratiae,
Christianaeque sanctitatis. —

35

178
35. Quid De lapsu hominum genere misere futurum fuisset sine Christi Reparatione conici vix potest: refelli tamen possunt ex Fidei analogia quorundam conjecturae Pelagianis vel Jansenianis erroribus affines: At ex Divina misericordia lapsae naturae copiosa defuit redemptio, quoniam modum ex eodem Pauli testimonio Rom. V. ubi ~~ante~~ antithesis fit inter veterem novamque Adam inter Delictum et Donum, et ex Patrum commentariis in eum praesertim locum manifestum est. —

36. Theses De peccato originali concludimus hii IX Definitione Cognitica, revolutam esse Doctrinam, Beatissimam Virginem Mariam ex primo instanti suae Conceptionis fuisse singulari Omnipotentis Dei gratia et privilegio intuitu meritorum Christi Jesu Salvatoris humani generis ab omni originalis culpa labe praeservatam immunem. —

A. M. G. D. B. V. M.

207

